

FOAIE ROMNEASCĂ DE OPINII ȘI INFORMAȚIE
(l'expresso come manoscritto)

Iulie-Aug. 1956

Nr 58

VI, 4

R O M A
Via C. Morin, 6VREMURI GRELE - OAMENI SLABI

Se constată, de câțiva timp, o curată năvală de comisi economice oficiale și negustori din lumea liberă în țările de sub ocupație rusească. Diplomația Cremlinului, pentru a distra de sub ocupație rusească. Diplomații au-i iscusit deficiente de largă perspectivă.

Cum toată lumea știe, niste bande de asamini ordinari au pus stăpânire pe câteva popoare, le-au pus câlug în gură, le-au închis în țărâni ca pe viitor uzurpări; cum toată lumea știe, dincoace de cortina și pregătirea al-foarte geloase de "democrație" lor, pentru care pretind că au ei făcut ultimul război (deși nu se prea vede cum apărau democrația, în tovarășia... Rușilor).

Față'n fața pînă deci două lumi. Dar dacă, una, a bandelor știe perfect ce vrea, și-și urmărește cu tenacitate "idealul", nu același lucru se poate spune de tabăra occidentală, unde confuzia e clar că e voia, arănată de aceleasi elemente ce-au creat și potentat "comunismul", la al cărui triumf universal, pentru scopuri ce tin de anumite "mesaje biblice", sunt interesate.

Omului comun, cu capul neîmboscat de teorii interochiate, i s'ar părea firesc ca statele ce trăiesc din convingeri democratice, cu respectul drepturilor individului, să n' aibă niciun fel de legătură cu bandiții ce stăpânesc lumea liberă. Așa ar fi, dacă s'ar avea de a face cu "convingeri". Din păcate, aici nu-i vorba de o democrație cucerită de actuala generație, ci moștenită; aici se știe, ce fac mai marele fericit și nepotentiilor de bandiți muncii de atîti, numai când au ajuns în sărăcie, dar prea târziu, și cău seama de au pierdut.

Lumea occidentală a făcut imensa greșală de a recunoaște regimurile de uzurpare, acceptând să aibă cu ele relații de la stat la stat, deși bine știa că "guvernele" cu care trata nu s' amălaa voinței populare, ci bande de ocupație cu forțe în timp ce le da mirul unor guverne ce toate guverneveau astfel abandonate; ea n' avea, evident, nimic democratic în sine, constituție în războaie, nenorocitelor victime avea să fie țarăt de inexistență în fir de libertate la Berlin, Posnan, etc., iar "disperații" dela Berna vor fi chiar condamnați, pentru a fi devastat o țară adăvărată și nu o sucursală a cuibului de tărâni.

Partea însă cea mai repugnantă a afacerii e latura "comercială". Având munca aproape gratis a milioane de robi, evident că Sovietele pot concura pe oricine. Dar dacă, în vederea altor plănuite uzurpări, sau pentru păstrarea celor făptuite, ele au mare nevoie de comerț cu lumea liberă, unde există materiale de importanță militară, - n' auven cuvinte de condamnare pentru statele și indivizii ce se ocupă să ia pe nimic produsul muncii forțate a robilor; e un gest de hienă, e înumană, e batjocorire a cușpitelor suferințe în care, scemiți de ai lor, se scut de stăta anar de ani în plină desnașdă. În divizi, al căru: idealism nu depășește rafinatele imperative ale, burții, s'au găsit și se găsește în orice națiune; iar ca guverne, presupuse cămă, și morală și politică, a națiunilor, bogate și libere, să se transforme în cortă al nenorocirilor altora, tratând cu noții cumpărarea produsului muncii furate, - iată măsura lipsei de conștiință direcție politică și de morală: măsura putreziciunii unei lumi, menită astfel să devină pradă lesnică a celor ce știu de vor, chiar dacă vrerile lor sunt vrerile satanaei.

Lipsiți de amze, nehrăniți, fără știri exacte din lumea liberă, cu tanourile rusești în casă, în neputință de-a lucra organizat (deși încrederea omului în om a fost cu măiestrie măcinată de spionajul sovietic), cu o încredere de durcăm neîntrerupt de ani, - speranța robilor le rămasese toată la Dumnezeu și Occidentul liber; din Occident le vin însă știri, care-i condamnăre, ca marți, cu ochi de cunosător, tocându-le munca, sudoarea, sangele. Se învâle însă, garafii fără conștiință, dacă ceea ce vor de-a-acele își închipuie că e grâu, cherestea, petrol; sunt numai blesteme! Blesteme grele! Iși vor da de ale seama, când le vor sîni efectele; dar, atunci, va fi prea târziu!

Petre Vălimăreanu

Incapacitatea de orientare a clasei noastre conducătoare în olipsele de răscrucă ale ultimelor decenii se datorează mai multor cauze. Spațiul prezentului articol mă îngăduie a analiza mai pe larg. Ne mărginim să arătăm că relaxarea moravurilor, care a urmat după războiul întregii, a alterat nu numai instinctul de conservare națională, dar și echilibrul sufletesc necesar întrebunătățirii cu folos a prea delicioșii rațiuni de stat, - de care fac adesea caz politiciștii înfrumășați dar care presupune un mare sentiment de răspundere; manifestarea de parveniti, care-i făcea să fie sensibili la epitetul date de circumstanță - "mare european", "om de oțel", etc., -

de anula orice pozitie proprie romaneasca in judecarea evenimentelor politice, desegradandu-i la o jamaica iobagie surleasca, fara de apa zigir-mitice firesti"; de alta parte, operarea in gandirea politica cu jaloane perimate si notiuni golete de orice continut i-a derutat si mai mult. Brogara d-lui Creteanu: "Politica de pace a Romaniei fata de Uniunea Sovietica" constituie o adevarata ilustrare in acest sens. Aşa se explica atatea absurditati in politica noastra externa si internă din ultimele decenii. Au trebuit impulsurile de delinquent ale lui Ceauşescu şi sadismul sclerizat al lui Carol al II-lea pentru ca aceste absurditati să se transforme în crime împotriva umanităţii.

... Pentru a avea însă o explicație mai completă a acestor absurdități criminale e bine să relevăm și unele fapte stranii din politica „aliatorilor noștri firești” de la care primeau sugestii politicienii noștri. Suntem înclinată să credem că, dacă politica externă britanică rămănea pe linia ei tradițională, de multe suferințe, sudoare, lacrimi și sânge” ar fi fost cruțată țara noastră, Europa și poate lumea întreagă. În orice caz, hoardele eugeneice nu s’ar fi instalat pe Elba, în inima Europei. Menorcierea a fost o s’a provocat și aici o criză de structură. Perturbată și dezechilibrată s’au produs nu atât pentru că elementul pasional adus de Churchill căpătase preponderență în politica britanică, ci pentru faptul că această pasiune se altoia adun pe tendințe străine de interesele poporului englez. Intr-o însemnare din memoriile Mareșului American care a fost James Forrestal se poate citi această revelatoare mărturie făcută în 1939 de Sir Neville Chamberlain, fostul prim ministru britanic, substituit apoi de Churchill: „L’affaire de la Pologne n’était pas une cause de guerre ni pour la France ni pour le Royaume-Uni.. Sans le harcèlement constant de Washington (F.D.R.) cette guerre n’aurait pas eu lieu.. L’Angleterre a été forcée d’entrer dans cette guerre par Washington et par la Juiverie mondiale...”

De altfel, după război a apărut în Statele Unite o întreagă literatură pentru demascarea uneltirilor lui Roosevelt și a anturajului său. Con-

...propaganda pentru favorizarea expansiunii bolșevice a luat proporții insuportabile. În Marea Britanie nu s'au produs încă asemenea reacțiuni - probabil datorită faptului că trăiește Churchill, care continuă încă a domina presa publică engleză. Recunoașteri însă ale erorii - fie și de circumstanță - au fost. Un cunoscut publicist, specialist în problemele Europei orientale, Hugh Seton-Watson, care după toate aparențele pare a fi și mentorul "democraților bolșevici", admitea oă s'a înțeles rău natura bolșevismului rus. Aceasta, chiar într-un articol din "La Nation Roumaine" (Febr.1952), menit să dea un certificat de bună purtare pentru cei ce au contribuit la "23 August". "Le sort terrible - scrie el textual - lui a ete celui de la Roumanie". După 1945, fait partie de toute la tragedie de l'Europe orientale, pour laquelle il est certain qu'il faut énergiquement blâmer la carence de la politique britannique et américaine. Les chefs politiques et les peuples de Grande-Bretagne et d'Amérique n'ont pas compris la nature du bolchevisme russe. Mal munt: "La sovietisation de l'Europe orientale aurait pu être évitée non pas par une action spéciale en Roumanie, mais par la menace de la puissance écrasante des armées occidentales, qui étaient en 1945 inégalement supérieures à celles de la Russie. L'emploi de cette menace aurait obligé les Russes à évacuer l'Europe orientale. Mais on n'a pas usé de cette menace, car les chefs et les peuples de Grande-Bretagne et d'Amérique considéraient les Russes comme des amis, dépendant que les Russes les considéraient comme des ennemis". Chiar dac ar trebui privită cu rezervă această candoare britanică, trebuie să recunoaștem totuși că franchețea cu care sunt admise erorile e tipică genului englez. Dar, probabil că să-și menaștre prețagiul "democrații bolșevici!", autorul se grăbește să adauge: "Le fait que des Roumains d'extrême droite aient dénoncé le bolchevisme sous les termes les plus brutaux ne veut dire qu'ils aient compris sa nature"... Nu! Doamne ferete!

Aşa dar, lipsită de orice perspectivă proprie, politica internă noastră, aşa şi democraţia, n'au înţeles nici ei -băşii aliaşii fireşti- nădu-bolşevismului rus, cu toată vecinătatea Rusiei Sovietice, - şi ca atare -au articulat întreaga lor activitate politică după sugestii venite în continuă analiză dela dubioasa clică ce se înconjură pe atunci pe Preşedintele soviet. În felul acesta, ei nu numai că n'au înţeles lupta decisivă între democraţie şi comunism, dar s'au plasat tot timpul pe poziţia şi în albuja lui Antidemul. Rădăcinile şi ipotezele astăzi cu laorini şi sange întreg născute, dar care chină şi în ipotezele noastre, arată nu numai falsitate, dar şi cinisă.

[illegible][illegible][illegible]

para. Raspunderile sunt deci aceleasi.

Evident, uneltirea nu putea sa apeteze atata amploare daca n-ai fost opacitate, infuzurarea si agresiunea germana. Conducatorul naziist nu mai tindeau la numai momentul de istoric al "Rascolului intre doua lumi", dar nici la ideea de a face tot posibilul sa se realizeze un "Rascol" intre doua lumi, de a vedea in celelalte miscari nationaliste nu aliați in lupta gura contra gura, ci ocazii pentru a realiza o "unificare" a tuturor "Rascolurilor Civile". Astfel, se poate vedea in lupta pentru nimicirea negurilor si pentru "unificarea" civilizatilor crestine, aici virtuale predici in planurile lor de dominatie. Aceasta

III. Cu toate acestea, SUB COMANDĂ LINIEA...

inabusitoare a ocrugului de camp, dala Partii la liberare s'au
servici la bucatarie; poazi, unice de vorba, cand au
carl, altfel, abia de puteam ac...

La buclărie, aveau "sub comendă" cu
mă uitam, ci lucrău la

unde gâdeam la rând cu toți. În imensa curte erau
să fim noi... alegeam fascole, care...

În cazane, învârtul era greu pentru mulți; cu lacrimi în ochi mă ruga odată
teau. Dornici să mai schimbăm de seara. Din fasole și cartofi nu ne sco-
au venit tunând și fulgerând și se vede că mirosul i-a putut
vinovați...

Comisi de triere veneau din când în când, dar de formă, cei de ple-
cat nu pleca nimeni. Aici mai veneau alții și stăteau odată la gard și u-
te: păreau scheletele unor foști oameni, era marșul singur al lui și păru fa-
Transnistria. Abia se țineau de picioare, de mersău, înconjurându-i din
întruni au trăit. Într-o zi, de mersău, înconjurându-i din

Necăjit de minciuna comisilor promise, un inginer mai în vârstă dec-

sa-
sa facem grevã. Sase zile am fost tari, apoi ne-am convins de inutilitatea
gestului. Intram deãina nãra, apoi ne-am convins de inutilitatea

carceră pentru.. "instigație". De afară ne veneau svornii prăpăstioase, lan-
sate într'adins pentru demoralizare. "Vorbitor" nu mă aveau. Ai noștri, ve-
reun mormânt din cimitirul vecin. De-a Jula-
să se dădea destul și americanii în Brezovă; după ea, mă aveau trimis la

cele 35 de ani de-abia acum mi s'a admis să merg la raze. Ce bucurie! voi
iesi în oraș! Vestea a făcut ochul lașărilor curseau lafale pe străzi.

Am avut norocul să mă escorteze singurul "patriot" de treabă: tărcul Mustața.

13. Într-o zi, pe vremea cînd călătoream pe strădă, o tînară escortată în plin centrul oraşului! Seara am venit încroacă cu de toate, şi am avut şi norocul să Chitac. Spaima! Căci, în ziua aceea, eu eram în compania...

permisiunea, dată de dr. Dasgveanu, de a fi trecut în "regin". Regimul însemna puțința de a cămora bănan sau un mărț cu care venea în lașăr de

Condițiile de igienă erau groaznice. Căldurile veniseră cu furie. Se-

fii lagărului au profitat de ele pentru a ne opri apa, sperând să ne constrângă a intra în "celulele" comuniste. Putin adăpost găseam doar sub mica strâmbă de lemn care se afla sub cel al "Trădătorilor" dar îngrămăditi doar numai 6

oamenii și o femeie care ne-a și devenit fată; aceluia aveau un copil în
craie și le dăduseră. Registații însă se făcea cu grele sacrificii. Bietul

Nicodim Galan stă prost cu plămâni. Rău stă și muncitoarea Dobbița. În loc de liberare sunt aduși alți "criminali": un avocat Ciocalteu, Barbu Nicules-

cu, un preot bucovinean. E adusă și o mătușă a (Apitanului, de 68 de ani. Ce plină de viață e bătrâna, și clădită din granit. Privea pe politrucii să-i

inghețe nu altceva. O întrebare de a făcut de al adus-o: Aisunt adăi canu
a Capitanului - nu-i de-ajuns?. Venirea dansul a fost un mare bine pentru

d-na Moța, care devenise o umbră. Singura bucurie era cămășuța
soarelui de la Mîhăias; acum nici de el nu mai stia nimic.

Dar dacă oamenii erau răzvrătiți
 zitat odată un cățelus ciobănesc care ne-a adus puțină voiosie de afară, -

dar a plecat repede, se imbracase intr-o secunda, se
ne, un sobolan, ce dormea pe rogojină lângă noi. Era bland ca un pisoi și îi
se arăta că se trezise. În timp ce se arăta venea la culcare, la ora fixă chiar

Zilnic îi făceau și lui parte din mîca noastră rație de grîin.

Catve timp inainte de...

în inspecție. Un colonel dintre ei stă bine românește. În capul frontului nostru au soos pe d-nale Codreanu și Moța. Întrebată de este leacănari Moța a spus că da, și rămâne credincioasă operii începută de soțul ei.

De limbă ai trebui spanzurată, i-a spus moșii picturată. La sârme erau masăți oamarăzii, căpora le creștea inima de curajul serei Căpităului.

În ajunul Sântă-Măriei, ni se spune să facem bagajele, că vom pleca; fusesem pe șompe predați Rușilor, odoi lagărul-era înconjurat cu tancuri și soldați. Însăpănat, am oăcut toate în genunchi, rugând pe St. Fecioară să-mi permită așa fărâdelege. Se aștepta o mașină dela București; se deschid porțile și intră două limuzine. Surpriză! de unde așteptam plecarea, se ordonă desăfășura bagajelor. Ce feroceire pe noi! Puțin în urmă, se aud detunături. În curtea bărbatilor, toți se trântiseră la pământ, facem și noi la fel. Rușii, furioși de contramandarea ordinelor, despresurând lagărul trăsaseră câteva salve în plini: au fost câțiva răniți și un mort.

Bucuria rămanerii, sau "mimunea Sfinței Fecioare", cum i-am zis noi, n'a fost singură; pentru a doua zi ni s'a anunțat, la masă, cărnul Călcăse treimă un cal, care a fost dăruit lagărului. Mici bucuria de a mai vedea odată carne, nu era singură; din case se puteau face cruciulițe! Carnea însă nu ne-a priit; deservită de ea, am simțit toți mari dureri după ce-am mâncat; că murim, nu altceva. Nu degeaba avocatul Lefovici, tot ce primea când avea "vorbitor" ne da nouă și cice oăi greu să guști ceva bun, pentru că nu te mai poți apoi obișnui cu răul. Răgobos și-a dovedit și "prasmicul" dela 23 August, prima aniversare a "eliberării". De dimineață ne-a trezit hodorogitul butoaielor cu vin. Ne-au dat un sfert de kg de persoană. Noi, ne-am dat rația băieților. Unii au băut, gândind că băutura nu era un dar adus din Moscova, ci tot produsul muncii alor noștri. Ce hăula lagărul de "veselie" în ziua aceea! Erau prea desobiznuiți băștii omeni, că s'a nu-i fi "dispus". Paștele fusese o zi sărarecă, dar 23 August era altceva...

Am avut deseori mâncăriea să ne vedem corvotite de la Crăști. Mie mi-au dăruit 3 inele două de os, cu lagărul (sculptură și pictură), și unul dintr-o monedă, cu stema județului Ilfov; de la-a scăpa la liberare - mi-a fost primul câștig. Aici, și cei ce fuseseră contra legiunii au devenit informați legionari, ca nea Iugu Cernăseanu, sau Lulu Ionescu. Se înființase și aici, după moda comunistă, "ziarul de perete". Odată, exasperați că mai vedeau pentru a nu știu cea ce denunțată, pe acest "ziar" ca "instigatoare" și ne supușe ordinelor, inginerul Dan Farcocescu și avocatul Lefovici au spart geamul cu pumnii și au rupt afișul. Două ore mai târziu erau duși sub escortă, spre marea sea disperare, că nu știam ce-are să li se întâmple. Mai târziu am aflat că fuseseră trimiși disciplinari în lagărul din Slobozia. Altfădată, cum o neastăzică avusese ziua nașterii, compatrioții ei au venit noaptea la carne, cu lumanări aprinse, și au cântat un lied duos de tot.

Atmosfera de "instigatoare" de care, pe drept sau pe nedrept, mă "bucuram", a făcut să ies din lagăr numai când s'a închis. În ultimul timp, începușe ceva eliberări. Deși pusă pe listă de mai multe ori la București, niciodată n'am fost chemată de comisie: era de ajuns să mă șteargă fișul lagărului. Președintele comisiei era Anton Rădu din Ardeal, care avea închis cu noi un frate, legionar și medic; niciodată n'a tinut să-l vadă! De altfel ar fi fost cuit mult; verșe odată un inspector dela Interne, stase de vorbă cu lăcășii, printre cari un fost coleg, și la promisiune, la rugămintea lor, s'a intervenit pentru ameliorarea condițiilor igienice; dar ajuns la minister, Moța (asa se numea inspectorul), în loc să urce scările, le-a coborât la subsol, fără vorbă, și de-atunci mi s'a mai știut de el.

Pe oăz mă bucuram de plecarea altora, pe atăt mă simțeam mai singură. Gândul că voi sta până la urmă mă stăpânea din ce în ce. Ochișorii "din lume" mai vedeam numai când era oăte imormortare în cimitirul de alături. Aveam impresia că niciodată n'am trăit altă viață, parcă vecnic fusesem hăriț și brufuită. Trimisă a doua oară la spital, la întoarcere am reușit să trecerea țargușilor, printre care, culmea, oăhar o sticlă de vin și-a făcut intrarea triumfală. Timpul a fost milostiv cu noi, care dormeam afără: n'a plouat mai deloc. În nopțile întunecoase, ce frumos lumina felinarul din coaje de pepene al d-nei Moța! În cele cu lună, timpul sta parcă pe loc, a-mintirile ne sufocau. Mai vedeam la stănele dinspre Negoiul și la Rodia, la Pantana lui Manole, în parcul Săn-Nicoară. Atunci uitam unde mă aflui, dar când coboram oăhi, sârmele ghimpate mă trezeau la realitate. Mai puțin visător, un proot a profitat de întinericului unuia din aceste nopți, pentru... a alege libertatea. Fuga lui ne-a reabilitat pe toți...

Zilele-și umează cursul monoton, începând cu speranțe, sfârșind cu dezamăgirea. Am ajuns la capătul răbdării. Resemnarea e numai aparentă, din

încăpătânare. Cu fiecare plecare a unui prieten, simt că se rupe ceva; mă simt tot mai singură. Pleacă și doctorul. După ce am plans, deși mă tucuram că scăpă, o sourth vizită a fostului. La 8 Septembrie, de ziua mea, n'a uăbră; mai mult am plans, s'măndic; deocăz ne-am spus ceva.

Libărarea a venit însă când noi nu mă mai gândeam la ea. În vremea noaptea de Sânta Paraschiva așe încolțarecare greutate. Pentru un timp. Și cum în America se aștepta venirea reprezentantului american au trebuit s'o facă. În noaptea, și cica legărele fuseseră demult desființate, tot lagărul. Mi se fixa domiciliu obligator, însă, în localitatea de reședință de liberare la stampila de două ori pe săptămână la poliție, cu fișesc mainile. Am observat că la fel au făcut alți doi în urma mea. Regrete. Am plecat îndată cu autobuzul la București, prinșind Căracul fără închisori. Am parte însă, ca d-l Andrei Ionescu și alții, au fost transferați în n'aveau altă viață, regulă se ținea să-i lase liberi într-o societate pe care se oăgneau s'o "modeleze" după chipul și asemănarea celui reșetit. Turisim înșinduplecac, cu trupuile stăfide, credința pe care Moța și Coșca soarele de pe cer!

F E R M I E de Radu Gyr

Dorina Gabor

Zorele se năltău cu trambie'n lumină, căsare'n dimineață luceaș de crăci. Cu cofele pe umăr, trec oăci prin grădini, la mici răscruși trifurc în rădăci o trăiță. Pentru lăcuste svelte, pe grise oăruie cărmăndreșe regi cu hămărie alb. Și de tresare flutur, lălele albe, suie pe lujer, ca să-l vadă din micul lor pridvor. Într'un picior stă crinul, pe gânduri, ca o bară, balonul pășădiei se sparge în hurmuz, și - mai departe - șomul răzătoarelor cu varză, bostanul și porumbul cu verdele-i hăvuz... Și între pelini și oăcăci, cu smura și oăci, prin irizi și prin lerea bostanilor din drum, alături de parfumu în care oăz gâdaci și-alturea, de stăna ce urcă din parum, poetul fărmei voastre cu florile cuvântă, visează cu măgoși, cu irizi se plânge, sârșit gura trisă a crinului și cană, înecă își pleacă fruntea în palme reci, și plânge!..

At. "Contribuția decisivă a Americii la zdrobirea totalitarismului nazist - afirmă Vocea Libertății" - constituie cea mai măreț și strălucită pagină din istoria modernă a lătuinii americane, cu un s'fi fidelitate de rezultate, n'a j, dar și cea mai palăbăia probă a fidelității profunde de principio libertății și democrației... De-aia să se fi aliat, adică, cu... Rusia! sau avem și alți deașce cu obănuita fanfaronadă grecească.

At. D-l Sasu Asorick sorie, între două pomeni și istorie. În "Vestitorii" pe Aprilie, d-a arată cu Rihard Imă de Ley, la sfârșitul sec. XII, a cucerit Ciprul, răguindu-l apoi nevrednicului cuș de susșingian, autorul decărit Ciprul, răguindu-l apoi nevrednicului cuș de susșingian, autorul decăritului dela Tiberiada, eliberat în prinșare, și sub domnia așeștula - spune d-l Sasu - insula a rămas până în anul 1400, când a trecut în stăpanirea Venetiei... Evident că răcaci gesez dar, Rihard nu s'a așteptat ca proreza Venetiei... Evident că răcaci peste 300 de ani...

At. "Libertatea" din Nov.-Dec. 1935 publică uluitoare desăpărire că la teajatul său s'a trădăscu peste 400 de ani dela obătescu-l sfârșit - Ștefan "4 Noemb. 1924 - adică la peste 400 de ani dela obătescu-l sfârșit - Ștefan cel Mare citorătește manifestări lătuina comuna Stăbdeni: așe citoră, mai rar.

At. Presa reperistă - ne informează "Free Europe" - cere măsură împotriva studenților "mistici". Cine sunt aceștia, cari nu-și reneșă credința, și cu toți...

* "IL MESSAGGERO" (14 Iulie 1956), vorbind de inumanale condițiuni în care s-au dus spre Kazanstan voluntarii "dola marginile Rusiei, locuitori, precum se știe, de populații nerusești." "A trebuit intervenția unui ministru, pentru ca 500 de voluntari din Moldova (Basarabia) să găsească, în stăruința lui Skayev (din Moscova), după multe proteste, un colț în care să-și poată lăsa și bocoalele: înalta intervenție a făcut să li se pună la dispoziție o sală de așteptare, unde au petrecut noaptea dominată de cîmînt. Erau oameni voioși, Moldovenii, și la ziua, ca să-și treacă vremea, au scris amonicele din bagaj și-au început să cânte. Au trebuit însă să însoțească: "E oprit de regulamente!" - a strigat șeful gării. Carava a încercat să reacționeze: "So poate că o e permis!" - Răspunsul fu categoric: "Nu acceptăm și să tăceți!" - Moldovenii erau umbrîți de ghinion. Au pornit sora lor, Irina, în Asia centrală, în vagoane vîpsite de curând, care exhalau un miros foarte tare, mîrit înoc de un zădru insoportabil; au plecat aproape toți fără perne și pături, rezerva lor fiind sfărțită la Kasanskaya!..

* "CANDIDO" (3 Iunie 1956): "În Cipru, activiști greci se aruncă asupra populației turcești a insulei, supunând-o unui tratament de bombe, agresiuni și curse. Evident, e vorba de o mică probă de ceea ce grecii vor face minorității turcești când vor ajunge, în mod democratic, stăpîni ai Ciprului, de o probă inutilă pentru că grecii au dat deja din belșug probe de calitățile lor democratice în timpul celor 40 de ani de stăpînire în Macedonia!"

* Mitropolitul Mihail al Grecilor din America a scris arhiepiscopului de Canterbury, reproșându-i că n'a intervenit pentru liberarea Mitropolitului Makarios. "Se știe că mișcarea revoluționară cipriotă - comentează ziarul "AMERICA" (4 Iunie 1956) - nu este o mișcare strict bisericască sau religioasă, ci este una politică, național-greacă, îndreptată contra Angliei. Exiliul arhiepiscopului Makarios este o umare - bună sau rea - a irendentismului elenic provocat de mișcarea cipriotilor greci... Biserica Bisericii anglice - spune ziarul - Mitropolitul Mihail - este negreșcit, nedemocratic, neuman. Dacă noțiunile acestora au valoare, ei sunt în stîmna cuvenită în ochii ei și cine și în orice împrejurare. Este, care creștin, democratic și uman, ca bisericile românești ortodoxe din Macedonia să fie închise numai pentru "pacatul" că s'a slujit în ele în limba română și nu în limba greacă? Este dreptul și umăr ca președintele din Macedonia să fie lăsată muritorii de foamă sau să fie forțată să aprobe calea exiliului pentru că s'a slujesc biserică în limba română? - tot din "America" altmîd ca Patriarhia greacă din Alexandria primește subvenție lunară din partea Cremlinului...

* "DETROIT TIMES" (27 Ian. 1956): "Error grec" de Cezar Teodorescu: "Am umărit cu interes discuția în aceste coloane dintre Arthur Dorry și Elias Kapetanopoulos cu privire la Marou Botaris, erou al revoluției grecești. D-l Dorry are dreptate când afirmă că Marou Botaris era valah de origine. În afară de oficialitatea greacă și de anumite enciclopedii, greșit internate, nimeni nu i-a pus până acum la îndoială această adevărată origine (de-Romani), cum se numesc ei astăzi, și ar considera greci, gruncii o jumătate din populația națională. În broșura lui Constantin Papaneag "Originea și constituția națională a Armanilor" (terorarea greacă în Macedonia), se arată că mii de asasinări au fost săvîrșite de democrații greci pentru desnaționalizarea Armanilor. Două proteste s'au trimis la Națiunile Unite. Armanii sau Valahii formează numai în Grecia o populație de 400.000, locuitorii romani și ai elementului local. Traco-Ilirici. Din această populație, inclusă pe vremuri în Imperiul Roman de Război, au ieșit peste 40 de generali: Aetius, Dioclețian, Constantin cel Mare, Justinian, etc., cum și nicoi. Turcii n'a putut distruge cu totul elementul roman - reprezentat de manilor din nordul Dunării, ei considerându-se și frați. Pot să amintesc d-lui din soldații revoluției și pe unii din cei mai valoroși poezi și generali: Riga Ceruș, Blahova, Andruș, George Olimpiotul, Botaris, etc.

Care mai bună dovadă că Armanii niciodată nu s'au considerat greci e primăria, și numărarea bisericilor, în limba română. Astfel, aceste instituții culturale și spirituale sunt închise cu forță. După 1905, oficialitatea greacă a început o campanie de teroare (contra elementului arman) - cesare a dus la ruperea relațiilor diplomatice între România și Grecia. Prin tratatul de pa-

ce dela București din 1913, Grecia, Bulgaria și Serbia au recunoscut drepturile naționale ale Armanilor. În art. 12 al tratatului dela Paris, 1919, prelungit în anul 1946, persecutarea Armanilor a fost o crimă națională. În timpul de cîmînt nevinovații au fost asfinați cu și mai multă violență, decare se știe că s'au săvîrșit în închisori persecuții continuu și înăși pe grădina sub ocuparea ruse-comunistă. Aceste apar și atîta învergunare "drepturile omului"...

* "Chestia uitatilor evreiesci" (1910), de M. Iorga: În 1568 era Domn în locul pe care au fost silii mai mult, așezat a făcut cu privire la Evrei în următoarea hotărîre. Evreii vin în țară de acum, și în timpulul nouă să-l buni mari, ce nu se pot petri. Contra datornicilor și de sprijinul armurii, silii sunt silii a împunute dela ei. Așa s'a săvîrșit ruina poporului, și au prii și dă șanșele războiului, și unde merg, fac mii de suferinți pentru ei. Si în Moldova s'a săvîrșit ruina poporului, și unde merg, fac mii de suferinți sub e din bun plăci, pentru că desădădușe pe negustorii noștri din țara noastră nu pe alături și aducând la noi postavuri ieșite, pe când Evreii, trecând prin ei, scot vite din launtru și silii, și ruinez pe negustorii noștri, cum putem îngădui "Domnitorul George Ștefan, 1558"...

* "Die Donauländer" (1899), Viena-Lipsea-Budapesta, de D.A. Sturza: "Israelismul și naționalismul în România un element special. Indatoririile lor sociale, economice și culturale sunt cu totul diferite de ale celorlalte romanești. Ei sunt populații cu mare indatoririile individuale și sociale. Ei sunt populații israelitice în România nu se consideră romani, ci aparțină la Alianța Israelică Universală, și posedă o țară proprie, în Palestina, și ar cere, găsindu-se în afara granițelor Regatului Roman, este chemat să susțină tendințele lor separatiste..."

* "Die Donauländer" (1899), Viena-Lipsea-Budapesta, de D.A. Sturza: "Israelismul și naționalismul în România un element special. Indatoririile lor sociale, economice și culturale sunt cu totul diferite de ale celorlalte romanești. Ei sunt populații cu mare indatoririile individuale și sociale. Ei sunt populații israelitice în România nu se consideră romani, ci aparțină la Alianța Israelică Universală, și posedă o țară proprie, în Palestina, și ar cere, găsindu-se în afara granițelor Regatului Roman, este chemat să susțină tendințele lor separatiste..."

* "Die Donauländer" (1899), Viena-Lipsea-Budapesta, de D.A. Sturza: "Israelismul și naționalismul în România un element special. Indatoririile lor sociale, economice și culturale sunt cu totul diferite de ale celorlalte romanești. Ei sunt populații cu mare indatoririile individuale și sociale. Ei sunt populații israelitice în România nu se consideră romani, ci aparțină la Alianța Israelică Universală, și posedă o țară proprie, în Palestina, și ar cere, găsindu-se în afara granițelor Regatului Roman, este chemat să susțină tendințele lor separatiste..."

* "Die Donauländer" (1899), Viena-Lipsea-Budapesta, de D.A. Sturza: "Israelismul și naționalismul în România un element special. Indatoririile lor sociale, economice și culturale sunt cu totul diferite de ale celorlalte romanești. Ei sunt populații cu mare indatoririile individuale și sociale. Ei sunt populații israelitice în România nu se consideră romani, ci aparțină la Alianța Israelică Universală, și posedă o țară proprie, în Palestina, și ar cere, găsindu-se în afara granițelor Regatului Roman, este chemat să susțină tendințele lor separatiste..."

* "Die Donauländer" (1899), Viena-Lipsea-Budapesta, de D.A. Sturza: "Israelismul și naționalismul în România un element special. Indatoririile lor sociale, economice și culturale sunt cu totul diferite de ale celorlalte romanești. Ei sunt populații cu mare indatoririile individuale și sociale. Ei sunt populații israelitice în România nu se consideră romani, ci aparțină la Alianța Israelică Universală, și posedă o țară proprie, în Palestina, și ar cere, găsindu-se în afara granițelor Regatului Roman, este chemat să susțină tendințele lor separatiste..."

formații trebuie să-și aibă cuvențitul și căva infiltrații greco-avrești din
USA. Acela pot să se gasească pe o scară mai largă o atitudine mai generală. Ex-
tul că s'au mai răsit abnormalele trebuie atribuit în parte și apariției
neregulate din ultimul an.

T.-Austria: Am văzut că unii abonați din Jugoslavia au trebuit să re-
fuză să-și dea pozitiv că au fost răscuși, deși poliția. Unii învațător
lunar și totuși romanesc din exil. A fost mulțumit că, deocădată, nu i-au
pus la popoare, dar răgădușe s-a renunțat.

C.-Germania: Un ziar cucerit din Anglia se va înfiți în țările dintr-un
cortinel crește anticimul. Ziarul nu spune care sunt căuzele; d. alt-
fel, ele sunt perfect de bine. Căuzele peroluțiilor din țările vestice
Singulari beneficiari ai regimului comunist, făcând abstracție de ca-
va cori de topor, sunt aproape exclusiv evrei. Toți cei, președinte de ca-
Germania orientală, de pildă, ministru de Justiție și jiaogava Benjiamin Hilde-
i, iar seful securității publice un fiu al lui (Faulker). Toți directorii de
banco, de întreprinderi ale statului, sunt evrei. Populația autohtonă, trăind
în cea mai mare mizerie, meru brutăscu de sadiții evrei, e natural că
nu nutrește simpatie pentru ei. Iar dacă aceste țări ar deveni libere, în
24 de ori tot acești călăși pericuinați ar fi masacrați.

Acest lucru îl știu evreii din țările apusene și de aceea fac totul
pentru a menține statu quo. E lucru știut că stăpânii absoluți ai lumii sunt
evrei, atât în țările așa zise democratice cât și în cele așa zise comuni-
ste. Dacă undeva un evreu e tras puțin de pericuini, toată presa comu-
că alarma; dacă dela 1945 până acum în țările date de cel mai ilustru bă-
nănc de stat Churchill bolșevicii lor spre reducere au fost uciși peste
20.000.000 de creștini, aceasta nu are nicio importanță și nu de sezișeză
nimeni ziar cucerit, că doar e vorba numai de niște goimi - și uciderea lor
e doar o poruncă talmudică.

De nota: că executanții acestor abominabile crime au fost aproape tot
numai evrei. În ianuarie 1945 am căzut prizonier în mâinile rușilor, și de-
reze eram rușești, am căpatat funcția de talmaci. În această calitate am
făcut cu un etab călășesc de călășe până la Berlin. Am văzut că calitate am
în cea mai mare parte de comisar evrei. Numai o mînt talmudică au fost făcute
adevărata tortură, ce am căpatat. Din veche, gardul sovietic a rămas răscușit,
și alții în USA. Fiind ei stăpâni, și temându-se de pila coraigionarilor
din România, am tot călăș nu pe-o mînt mai vedea țara liberă.
Mă cuprindea căte odată un dor de țară, de cred că înnebunesc. Uneori mă
gîndesc să mă folosesc de așa zisa amnistie și să mă întorc în țară, să mor
în patrie, amestecându-se măcar cîșușa mea cu a strămoșilor mei. Am ajuns
la ei că își pot bate joc de originea, poartă înjură pe Papa, pe tot bărbă-
șii de stat, pe regi; dacă însă ai curajul să arăți o crimă săvârșită de
evrei, piești să îți desființai fiziologia. Se poate filma sau reprezenta ori-
tin, ori așchieru; nu îndrăznește însă să-ți pună la lăutar să execute negustorii
din Veneția, fiind acolo vorba de un negustor evreu, hăpăret.

P.-Spania: Poziția românească în lume și din nenorocire, ceea ce mă te-
neam eu mai mult, chiar integritatea teritorială a României, sunt grav ame-
ninate. În unele publicații și la unele posturi de radio din Occident se
pomenesc în țară de un plan sovietic de împărțire a României, prin crearea
unui stat "independent" al Transilvaniei. Astfel, proiectul habsburgului bio-
nimicitor. Deci nu mai e timp de pierdut.

B.-Canada: Vatra, așa cum se prezintă, e nevoie să-și continue apariția,
chiar dacă trece și ea prin prigoană, care-i va îndărji colaboratorii, di-
torii și susținătorii; iar dacă o căde la greu, atunci vom pune și noi mînt
mai de nădejde.

* * * * *

At. "Bire", cea mai (prost) informată publicație românească din exil, și-a
trimis un corespondent la Roma. La proces, cu rezultatul că (Liviu Beldeanu
pădă în noaptea de 12-13 februarie) de la Legatia românească, fost anticom-
transformat în Robincion (nu cumva, Robin-chen); și așa mai departe.

At. D-l Ion Crivăț, istoric seacă în libertate (Jan.-Apr. 56), cum a fost
eu împușcat în Sălași (1911), în libertate (Jan.-Apr. 56), cum a fost
victorios în război împotriva României. Măcar că România este zdrobită, țara în
0 fi având omul, documente inedite...

Parinte bun al neamurilor toate,
Tu spoma ta de mila să tresari.
Avea-ți milă... O țară, țară... acolo
Vor fi mai grele spionajul la vară.
Mai ou belug va fi roditor la vară.
În țara unde s'acărmi și omene.
Și sanghe, Doamne... sanghe îngeapă
și spor aduce mințiiți rikunde.

Cumind venit-vor pluguri în ceară
și-or rupe brăde de rugine,
Șfios cădeș-vă bobul de sîmînță
și sub pământ s'a furiga mai bine!
Mai rodnic va fi înbrățișarea
Orăntului cu firul de țărîmă,
Al dos vor curge lacrimile tale
Pe nou stînția țării răscușă.

At. "France Soir" din 11 Iulie publică fotografia regelui Mihai, rotofei,
vieming în costum de baie din piele de leopard. Deasupra, desigur, antampli-
tor, stă scris textual: "Acesta e a doi oclor mistificatori!"

At. Cel mai prost om din Spania, fost pe vromuri, din eroare, în Migareș
Legionară, căută pe cale epistolară, pe se potrivea, ca să-și dea mîna cu ei;
fiindcă - spune - "unirea face putere"... Unire, apoi în "devir puter-
rea. Dar nu unirea prosteilor. Că un prostei un alt prostei e mai rău decît
fusec, cu junăniul.

Pe cînd a sta în Migareș Legionară, omul de care e vorba avea o idee
răz: să schimbe numele Județului Argeș, Unbland al din om, cu propu-
nerea, a dat într-o zi de luni care i-a zătebat-o scurt: Asta nu se poate,
Mă de Armand Olănescu! - și Migareș - Bine, dar de-acole a fost primitul
tot de-acole! Curtea Domnească, Biserica domnească, de la Argeș și celelalte...
ce azi s'au pomăni și când i-a înțepat far strachina reformelor" cine îi
spune în față că prostei plus prostei = catastrofă!

At. Prins în valtoarea stilului biblic, pr. Radu Gratiu în frumoasa scri-
ce de răspuns arhimandritului Valeriu Iltaru, căruia îngeamă pe refu-
giati să se întorcă în țară, spune, în momentul dat că un "șantier de muncă"
(fortă) ca cel de azi din RFR nu-l dorim, în momentul dat că un "șantier de muncă"
nostru" - Se înțelege: fiindcă dușmanii dușmanilor noștri, ar trebui să
fie, în definitiv, prietenii noștri!

At. Ca să-l valorifice corect pe Sime, ale cărui actiuni politice au
trăgute vertiginos de nivelul zero, "curierii" românești dela Paris, după o
amplăte, în mîntiri că de curind a fost în Franța directorul repertiei Jora,
cumnat al d-lui Găreanu, că în această se făcuse vreo rădăcină în
și aliaților lor, se întreabă: "De ce nu apasă țara vrea rădăcină de-
lui Jora Sime?" Răspundem noi d-lui Arsen: fiindcă-i vorba de ființe prea
plăpănde încă, o că înfrunte trecerea Oceanului...

At. "Este o tradiție pentru Grecia de a fi pioniera luptelor pentru li-
bertate - constată Vocea Libertății" - dacă Grecia totuși a devenit o pușcă-
rie pentru minorități din călăș, îngeamă că s'o fi riput undeva filul... tra-
ditiile. Lucrul de cred țară că îngeamă a tuturor; oclor, spune (c-aș, rușea
unor națiuni civilizate și progresiste... constată că mai mîntărit îngeamă
agădă oricărei idei de civilizație și de elegantă premed - înmulț adu-
și, în cazul de față, de insulsi. "Pioniera" - dar o-ată să nu încurajese
d-l Petropuladis - agresorii și tiranii acestor popoare martire - din Mace-
donia - trebuie să ație o niciodată violentă și tirania p'au triumfat în
istoria, că este imposibil să fie îngeamă sentimentul libertății prin folo-
sirea violenței și teroarei" - Amin.

At. Presa grecă a atacat cu vehemență pe Papa pentru că n'a înierat
vremurile "păgănilor" cuori împotriva greșilor din Ștefan și Smirna. Se
vede că aceste noștri, care, oclor, îngeamă că s'au îngeamă să fie mai
asoperit în uneltirile cu frații întră Bristo dela Moscova.

At. "Solis" din 29 Ian. 1956 obligă pe Sfântul Ignatie al Antiochiei să
suferă martiriul în timpul prigoniilor porci de mare. Astfel împotriva crea-
țiilor, adică după 161 - când antichia Patrologice, de acord cu Ignatie
a fost uocidat direct al Sfinților Apostoli, îi fixază martiriul cu vreo 50
de ani mai devreme, sub împăratul Traian. - Interesantă această... neglijență,
în foaia oficială a Episcopiei române ortodoxe din America!

S E M N A L Y R I

Se pot spune ei uncoori o bine o ră spuung în sporanta loacului- toate relele desuie emigranta noastra, care pe taram politic nu-i asasa, ca o centru de echilibru; iar pe taram, sa spunem aca, social, nu totdeauna, ba chiar destul de rar da proba de acea solidaritate omeneasca, orestineasca, a ei romaneasca, pe care ar trebui sa se rozece, ba sa se si ridice, cu erica mare distanta pe care o domeni, adica, fara a fi de modeste, in si strace, subjugate de regimuri ruso-comuniste, domeniul cultural, in sensul cel mai larg cu putinta al cuvantului "cultura".

Ştim prea bine că emigranţii repoi, poate în mod şi mai vizibil, situa-
ţia din România de ieri: că, adică, dacă abundă în interpretări lipsese
aproape cu totul creatorii, vreau să spun creatorii originali, care s'au de-
osebit prin creaţii originale, universale, alese, care au avut, bunăoară, un com-
pozitor mare în exil, dar avem câţiva dirijori şi cântăreţi străluciţi, prin-
te cei mai cotaţi din lume; şi în pogie, în roman, în artele plastice mu-
tem, cu excepţii de neţăgăduit, mai ouand ecouri decât sunet prin pe-
rte, cum este fireş, valea, tite, adesea cu totul gratuite, depăşesc cu
mult, în cârmă, creaţiile. Nu e mai puțin adevărat însă că, dintr-o noastră
producţie pe care o putem numi contemporană, dintr-o noastră creaţie
finesc, din "Contemporanul", după care, izolaţi de contactul cu pământul
na, am fi sortiţi cu totul sterilităţi. Şi în orice caz e cert lucru că
emigranţii a dat, într-un deceniu, mai mult, valabil estetic, decât
decat patria robită (ce a rămas în sertare, de teama regimului, nu conta-
să, autorii putând fi consideraţi un fel de prizonieri, oşera evadare nu le a-
măra). Această ca introducere, poate prea generală, însă necesară, la sem-
nificaţia, poate dăruie, înţelegem, volumul sau broşura publicată de reşedinţii
noştri opere din domeniul literaturii, deosebit de valoroasă înseamnă, dar
care denotă un ambucătoare variate de interese şi o rodnicie fără
sămân a scriului românesc din ţara grănilor.

* Incepem cu momentalele două volume (un total de peste 800 de pagini, format mare) înscrise de Jacobovici pro/ Sever 1902: "Recueil Cardinal Benigne Tissierant", la care și-a dat contribuția Mons. Octavian Bărbulescu, publicat de Centrul internațional de dialectologie generală de pe lângă Universitatea Catolică din Louvain, cuprind o amplă antologie a studiilor, articolelor și prefețelor datorite înaltului prelat, și o bibliografie amănunțită în care aflăm, între altele, că de curând numitul, pe atunci, secretar al Căminului pentru Biserica orientală a fost, în sept. 1937, în misiune în România, unde a putut înțelege, la fața locului, în spirit de dreptate, aspectele confesiionale transilvaneze. De altfel, în primul volum, găsim reprodușă chiar conținutul trimisă în primăvara anului 1938 de Cardinalul Tissierant, la Pontificul Institut Oriental, despre "România și catolicii români de rit latin".

*Pe un total alt plan se situează lucrarea avocatului Nicolae ARYUTU: "Nouve invasions russes en Roumanie", apărută în frantuzeste la Buenos Aires. Cu o documentare bogată, bătăie pe lavoare rusesti, pe protocolae de comert internationale, pe schivitate, pe mesteşuguri, pe masase de diplomatie şi de personalitati politice, autorul, care ne da în 1937, la volumul insus, un mai puțin dezvoltat "Noi ai Rugii", ilustrează în soc, la volumul insus spune, cele 12 popasuri ale Calvarului neamului nostru, în contextul dusmanul tradiţional dela rădărit. Impregionantă, dedicatia: "Si ce livre d'être dédié a quelqu'un, qu'il le soit, a celle qui a su entourer d'une menue tendresse (l'auteur), lui a enseigné la croyance en la justice divine". Intimele l'amour de la terre natale, celle dont la XIIe invasion russe a détruit le foyer et, ne pouvant plier l'âme, a égare la raison, se promène".

Tot din Argentina, dela "Cuget românesc", ne sosseşte vol. I din "Tara de parte", rod al strădaniei a-nel Maria GAZDARU, care, cu initiative sale, indeosea, una se cloacă, în comuşi absoarând de aoun cativa ani, ne apropiă adevarat de patria de dincoace, simte o grija maternă, de mamă, dăncă şi creştină, în alegerea materialului, care, dacă se adresează în spe al celor mai mici şi şcolarilor, ameninţă să se piardă pentru neam în filele străine, în care şi primase educaţia şi instrucţiua, nu ne străică nică, tutuor.- Partea centrală a volumului, ilustrat de arhitectul Ovidiu TU, cuprinde descrierea geografică a ţării pe baza operelor unor Măeşti, Mihail David, Simionescu, Vălean: "am adăunat la autografe, sectri de scriitorii nostri, în opera cărora s'au reflectat înaltul şi Paşii durerile neamului". În ouăvnt de lămurire şi de multumire, ni se promite al doilea volum, consacrat istoriei naţionale, şi literaturii, în care se oă discutaţul nostru trecut şi epocile lui de glorie. -

* In Spanish. la M... - 23 -

[illegible]

c. * O nouă inițiativă frumoasă în Spania se alocot.colonelului Petru Mir, "Mirion" al cărui se Barcelona c Editura și o Biblioteca românești în exil, unificarea și adevăratul este de a publica opere de primă necesitate pentru terecul patriei oprimate. Astfel o activitate culturală și națională este dată în românești și în una sau două dintre limbile urmatore: franceză, engleză sau spaniolă. Căci o dorință de a publica în această editură, Sirges(Barcelona), Pană acum au apărut două broșuri: Galle Angel Vidal, "L'Europe des Roumains" și "Justice pour la Roumanie", din care extragem câteva prof. și până la politicieni și oaste. Mercenaires sans convictions, ils du jeu des Russes dont le but est l'extermination des Roumains. Privés de éléments allochènes animés d'un esprit de vengeance". Diagnosticul exact nu se putea da situației de astăzi din RER.

pe J. J. Vico și a lumii științelor, publicat de Consiliul superior de cercetări științifice în seriile "Grădinarilor filosofice, Profilul spiritual, Ideile de bază ale doctrinei, Actualitatea marilor filosofi napoleoni sunt ilustrate au ascutit limpezime și un caracter deosebit, conform cu predicțiile autorului, asupra contribuției lui Vico la dezvoltarea științelor și a filosofiei."

• Ca să rămânem pe traseu de "hispanidad", amintim un eseu al prof. Eugen Coseriu, de la Universitatea din Montevideo, "El plural en los nombres propios", publicat în "Revista brasileira de filologia" de la Rio: ca de obicei, și cu ultimele corectări și bogat în intuiții.

e de la moartea intr-adeuna la sfârșitul Italiei, ca să scoatem în relief faptul că ei pe alături, în noi, sunt, după vorba cronicarului, "cemenți": în speța după moarte, lui Iorgulescu, care a avut însă gîta creștinască să lase pe articolele, cu noi în vedere, și să dînească la dîmboacă, adreata comunistă studiilor, între victoriile, cum s'a spusuri, posuma, și costului profesor de Roma, se află și prof. Petre Ciureanu, dela Universitatea din Genova, care vede înserio de treaba, neocupandu-se de nimicuri. Dintre publicatiile mai recente, mintim un singur volum de Sagge e ricchezza su scolarato. Iar cea de ieri, Italia, cu pag. 196, este o lucrare prezentată la Academia de Scienze, si cuprinde, pe cîtiva prieteni, Inter. Institut. di Studi della lingua de Piemonte. 1956) și un expres din rivista "Convivium", cuprinsă, cu potirivă într-o cerere, câteva scrisori inedite ale lui Michel Bréal, Gaston Paris și Emile Littré.

* Tot din Italia, se avea de semnalat, asa in fuga, doua studii, la pro-
fesor Onofriescu din Napoli, publicate la editura din revistele "Filosofie
romana" si "Filologie" cu titlurile, respectiv, "Appunti bibliografici sul-
la geografia folklorica europea" si "Bocete, canti funebri italiani" prelu-
asul prof. Ighia Ighia de la Palermo, publicat la editura din "Filosofie
romana" si "Filologie". In fine, la editura din "Filosofie romana" si "Filologie",
Centru si studiul bibliografic, intitulat "L'aspetto della storia dell'educazione
in Italia romana", de la profesorul de filologie misionale, - Dar de publica-
le profesorilor romani si (cu sau fara catedra), ne vom ocupa altdata cu ma-
mult interes.

* Dola Triest ne soseste Abecedarul (partea I-a și a II-a) al d-lui CH. NESCU, la mimeograf: "Limba noastră.. pentru puigorii români din diasporă cum scrie autarul pe copertă, care umple golul lăsat prin epuizarea prim...

lui abecedar din exil, compus mai acum câțiva ani, după criteriile oarecum deosebite, de d-na prof. Găzdaru. Capitolele cărții, folosind în parte texte și desene din manualele școlare mai vechi, din țară, sunt variate și cuprind: sănătatea, școala, familia, neamul, patria, satul, timpul, anotimpurile, grădina, animalele, în mijlocul naturii, oragul, la gezătoare, jocuri, "frământări de limbă" ("capra calcă piatra.."), și, ca încheiere, istoria Românilor, expusă simplu de tot copiilor. Din capitolul "România de astăzi", românașii din exil vor putea afla între altele, cum se cuvine, cele ce urmează: "Conducătorii țării, culcați pe laurii victoriilor trecute, au uitat că trebuie să se lucreze mai departe la consolidarea sau întărirea țării. Iau naștere diferite partide politice, care se ceartă și se luptă între ele pentru a ajunge la putere. Mulți patrioți prevăzători sunt închisi și torturați. Tineri nevinovați sunt omorâți fără milă. Țara slăbește în interior. Prestigiul ei scade în afara hotarelor. Străinii și dușmanii țării zămbesc și se bucură. Sub regele Carol al II-lea au loc: cea mai mare dezorganizare și cele mai crunte crime cu fiii țării". Sperăm că autorul îi va fi trimis abecedarul și fostului consul dela Triest, Di Demetrio: îi servește...

Cum d-l Ionescu, în prefață, se declară recunoscător cui îi va sugera observații pe marginea acestei prime ediții, și cum în noi e sete de grațitudine, am vrea să-i atragem atenția, cu privire tocmai la prefață, că nu se spune "această carte se îndreaptă.. tuturor dornicilor de învățarea limbii române", ci "spre (către) toți dornicii.."; se scrie "complet" și nu "complect"; iar "însemnătatea semnului ortografic" nu merge deloc, în sensul pe care autorul îl dă primului cuvânt. - În orice caz, e vorba de o treabă bună, de mare folos, care a cerut desigur multă trudă, și pentru care i se cuvin autorului toate mulțumirile. -

Adrian Popa

Al. Grecul Di Demetrio, dela Triest, laudă pe grecul Wulpepsi, dela Atena, care, cu articolul "Monarhia, din "Vocea libertății" grecești, "exprimă.. sentimentele adevăraților români în pribegie". Bieții români, cari au ajuns să le exprime altii sentimentele! - Despre tanfăronada patricularilor am mai avut ocazie să ne ocupăm, documentat, în "Vatra". Ultima probă de găunoșie o găsim în acelas număr al "Vocii" lor, unde, dornici, cum li-e firea să se împotoponeze cu nume cat mai simandicoase, publică cateva randuri ale Printelui Nicolae, făcându-se a nu băga de seamă palma ce le-o dă vând le scrie, lor, cari au cătat să înabuse semetele fraților nostri din Macedonia, că "prietenii adevărați se cunosc în timpuri grele, și pot fi de folos și acum Românilor din țările respective, pentru căt li-e cu puțință". - Că de "prietenii ne sunt grecii dela "Vocea", și căt "folos" s'au trudit să să aducă "Romanilor din țara respectivă", se poate convinge oricine citindu-le "lămurirea" din nr pe Febr. 1955, unde, spre a scăpa de protestele refugiaților, au mintit că în Grecia, Romanii ar avea "deplină libertate culturală, religioasă, profesională, etc." și că este "calomniator" cine susține altfel. Străngi însă cu ușa, n'au putut arăta un singur sat cu școală sau biserică românească!

"Ca să-și merite numele - scrie "America" - "Vocea libertății" trebuie să fie vocea Romanismului întreg, chiar dacă ea este numai pe jumătate "românească". Să fie românească și în fond, nu numai în formă sau în slovă. Altfel, ea slujește "interese bine definite" și se săvârșește un "abuz de libertate" tocmai împotriva romanismului pe care vrea să-l reprezintă, privind lucrurile numai cu un singur ochiu. Romanismul are o țară, o patrie. Din nefericire însă, nu este cuprins în ea, în întregimea lui. Și faptul acesta poate fi verificat, de "Vocea libertății" chiar la fața locului, unde apare. Numai să deschidă și ochiul închis, cu bună știință, dar cu rea credință". -

conven. Post. paragr. 1.9.4.
Răz. 50% r. r. Art. 36

Stampe

GERMANIA

DUESSELDORF / West

Frankfurt - 179 I

Rev. Emilian WATCORN

ROMA
VIA C. MONTI, 6
VATICA
Mittente: